

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְתַחַּץ נְתַחַּץ נְתַחַּץ אַזְוֹאן** לזכות לכל הישועות

כל ממונו אצל הדכס הנ"ל, ופחד מאד שהדכס יברח ויאבד ממונו. ובא בקבלנה רבה למוהרנ"ת ז"ל עם פדיון, שיראה לעזור לו, ומוהרנ"ת לא רצה לקבל הפדיון.

⊙ ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל: ה' יתברך שלח אליך צרה, רחמנא לצלן, כדי שתוכל מעט לחזור אליו ולשוב בתשובה - **האם רוצה אתה לשכור אותי כשכיר מיוחד להציל אותך מזה?** אם ה' יתברך שלח אליך את הצרה, בודאי דורש הוא ממך משהו, על-כן תפשפש במעשיך ותתקן מעשיך ותתעורר בתשובה ותבקש מהשם יתברך, וכשתעשה כן, גם אני אסיע לך לבקש, והשם יתברך יעזור לך. וכן עשה.

⊙ והיה אז נס גדול, שבא הדכס ואמר: **כיון שאני מכיר אותך לאיש נאמן - ועכשיו אני בורה, על כן באתי להחזיר לך כל מה שאני חייב לך.**

(השמונת, ט"ו)

צדיק

⊕ כבר היו צדיקים אמתיים גדולים במדרגתם כל כך, שהיו יכולים לעבוד את ה' יתברך, ולקיים כל התורה כלה עד שלא נתנה, כמאמר רבותינו ז"ל על אבות העולם.

⊕ ובודאי, גם בכל דור ודור, נמצאים צדיקים כאלה כמאמר רבותינו ז"ל אין לך דור שאין בו כאברהם וכו'. ועל כן על ידי צדיקים כאלו, בודאי היה יכול להתקיים העולם בלא נתינת התורה. כי אלו הצדיקים היו מורים לנו את הדרך בכל דור ודור והיו ממשיכים עלינו הארת רוח הקודש שלהם לברר את המדמה שלנו, ועל ידי זה היו ממשיכים האמונה הקדושה בעולם, שזה עיקר קיום העולם.

⊕ ועל כן באמת בתחלה, עלה במחשבה לתן את התורה לאחר אלף דורות, כמאמר רבותינו ז"ל (מטעם המבואר בפנים). וכל אלו הדורות יתקיימו ויתתקנו ויתבררו רק על ידי הצדיקי אמת שיהיה בכל דור, כי באמת עיקר התיקון שבכל דור הוא רק על ידי הצדיקי אמת שיש בכל דור כנ"ל.

⊕ אך ראה השם יתברך שאין העולם מתקיים, היינו כי בכל דור מתגברת הסטרא אחרא מאד ומתלבשת בהעזי פנים שיש בכל דור, שהם עומדים וחולקים על הצדיק האמת שבדור, ומסתירין ומעלימין אותו ומרחיקין את העולם ממנו, ואם כן איך אפשר

ועל כן כל זמן שתלמידו של הצדיק קיים ומגלה תורתו הקדושה, בודאי לא מת. ועל כן מה שכתוב: **וימת משה**, הוא רק מסטרא דילן, כמו שכתוב בזוהר הנ"ל.

⊙ ואם כן, לפי דרכינו, עתה יתפרש המקרא כך, **כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון**, היינו בכל עת שיהיה נקרא אחרי מותי - דהיינו שלא תעסקו כראוי בתורתו ולא תחפשו ותבקשו אותי היטב כראוי - (כאשר הוכיחם על זה הנביא ישעיהו ס"ג ויזכור ימי עולם משה עמו איה המעלם מים וכו'), אז יהיה נקרא אחרי מותי - שהוא בחינת המיתה שהוא מסיטרא דיכחו, ואז השחת תשחיתו וכו'.

⊙ אבל כל ימי יהושע והזקנים שעסקו היטב בתורת משה וסלסלו וחיפשו בה קדושת רוח הקודש של משה, בודאי לא השחיתו, כי עבדו את ה' כל ימיהם. ואז בודאי נחשב שמשה חי, כי באמת לא מת משה וכו' וכנ"ל.

⊙ וכן נוהג מדור לדור לעולם שבכל עת שנמצאים צדיקים שעוסקים כראוי בתורת משה באותו העת נחשב כאילו לא מת משה, גם מסיטרא דיכחו. ובעת שמתרשלים בה, חס ושלום, אז נקרא, חס ושלום, לגבי דיכחו אחרי מותו.

(לקוטי הלכות, הלכות שלוחין ה', י"א)

סיפור

⊙ מר' דוביטשע, מאנשי שלומנו, שהיתה לו משרה ביער, והיתה לו פרנסה בהרחבה מזה ועשירות, והיה מתבטל על-ידי-זה מלמודו, כנהוג וכו'.

⊙ ובין כך נפל בצרה גדולה, כי הקיסר, ירום הודו, מרוסיה היה תופש אז הדכסים, והרג מהם והאביד ממנום.

⊙ והר"ר דוביטשע הנ"ל היה לו אז איזה עסק עם דכס גדול וידוע, אז שהדכסים ברחו וכו', והוא היה לו אז

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון... הן בעודני חי עמכם ממרים הייתם וכו' הקהילו אלי וכו'.

ואעידה בס וכו' שהוא שירת האזינו. והקשה רש"י והלא כל ימי יהושע לא השחיתו וכו' אלא מכאן שכל זמן שתלמידו קיים כאלו לא מת וכו'. וקשה הלא הצדיק האמת נקרא חי לעולם כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פי **ובניהו בן יהוידע בן איש חי וכו'**, מכל שכן וכל שכן משה רבנו בודאי חי וקיים לעולם, וכמפורש במדרש רבה שמשה רבנו לא מת כי הוא עומד ומשמש במרום.

⊙ וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (פרשת תרומה ד' קע"ד) תא חזי משה לא מית ומאי דכתיב וימת משה הוא מסטרא דילן וכו' [בא וראה משה לא מת, ומה שכתוב... הוא מהצד שלנו] עיין שם ומבואר שם דבכל אתר לצדיקיא קרי ביה מיתה הוא מסיטרא דילן עיין שם. אך באמת הכל ניחא כי זהו בעצמו כוונת המדרש שהביאו רש"י, היינו שרש"י בשם המדרש מפרש כוונת הפסוק שאינו כפי פשוטו שאחרי מותו הפשוט, ישחיתו כי הלא אנו רואין שלא השחיתו אחרי מותו הפשוט, כמו שכתוב ויעבדו את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע וכו'.

⊙ אלא אם כן מוכח מזה שפירוש תיבת מיתה הנאמר אצל הצדיק הרבי האמת שיש לו תלמידים שהוא בחינת משה אינו כפשוטו מיתה ממש, חס ושלום, כמו שאר בני אדם, כי בודאי הצדיק חי וקיים תמיד, כמו שאמרו רבותינו ז"ל בכמה מקומות אין מספר **שהצדיקים במיתתן קרויים חיים**. רק פירוש תיבת מיתה הוא כמו שכתוב בספר הזוהר הקדוש המובא לעיל, שמשה לא מת, רק מה שכתוב אצלו וימת משה הוא מסטרא דילן וכו'.

⊙ ועל כן באמת, כל זמן שתלמידו של אדם קיים, כאילו לא מת, אף על פי שבאמת אנו רואין שכבר מת ונקבר, אף על פי כן באמת לאמתו לא מת כלל רק מצדינו, שאין אנו רואין אותו, אבל מחמת שתלמידו קיים ואומר תורתו משמו ומלמדה לאחרים, בודאי לא מת גם מצדינו, כי עיקר החיות הוא חכמת התורה הקדושה, כמו שכתוב: **כי היא חייד, וכמו שכתוב: החכמה תחייה**; היינו חכמת התורה הקדושה שרק היא החכמה האמתית המחייבה כל הנפשות, כמו שכתוב **תורת ה' תמימה משיבת נפש**.

שבת תשובה שלום

להעולם להתקיים, מאחר שאין יודעין מהצדיק הדור שעיקר קיום העולם על ידו דיקא בזה הדור?

א על כן חמל ה' יתברך על עולמו, ונתן התורה לעשרים וששה דורות. ואף על פי שעדיין לא נשלם אז הברור בשלימות, ומחמת זה היה באמת גם אחר כך מה שהיה, חטא העגל והמרגלים וכו', וכן מה שנעשה עד עתה גם כן בכל דור ודור, אף על פי כן **ואתה מרום לעולם ה'.** כי על ידי שזכינו לקבל כבר התורה בהתגלות נפלא ונורא כזה, ובשלימות ברור המדמה ושלמות האמונה כזה, על ידי זה יש לנו כח גם עכשיו לבקש ולחפש אחר הצדיק האמת שבכל דור, שעיקר שלימות האמונה שבזה הדור היא דיקא על ידו, ולהתגבר נגד העזי פנים שבכל דור, הרוצים להעלים אור הצדיק.

א כי על ידי יסוד האמונה הקדושה שנקבע בלבנו, על ידי קבלת התורה על ידי זה, אנו יכולים להתגבר עליהם, אף על פי שהם באמת גם עכשיו עזי פנים ורוצים להעלים אור הצדיק.

א וזה מרומם בדבריהם ז"ל, שאמרו שאלו התתקע"ד דורות עמד ושתלן בכל דור - והן הן העזי פנים שבדור. רק שכבר יש לנו כח להתגבר עליהם, על ידי התורה הקדושה. כי התורה והמצוות הם אור ונר לבקש ולחפש על ידם את הצדיק האמת, עד שנזכה למוצאו.

(אוצר היראה - צדיק - ג"י)

עצות

א יום כפור הוא כלליות כל ימות השנה, כי יום זה מחיה את ימי השנה כולה. ועל ידי קדושת יום הכיפורים מתקן הלב, היינו שרצונותיו יהיו רק להשם יתברך. ועל ידי זה מתבטלים כל מיני מחלוקת בגשמיות וברוחנית, ונעשה שלום. ועל ידי זה נמשכת שמחה לאדם.

עצות המבוארות - יום כיפור, א'

תפילה

א זכני ברחמיך הרבים לקבל יום הכפורים הקדוש בקדשה גדולה ובשמחה רבה וחדוה עצומה. ואזכה לקיים כל החמישה ענויים ביום

הכפורים בתכלית השלמות כראוי, ולהתפלל כל החמישה תפלות ביום הכפורים בכוונה עצומה ונוראה, ולהתוודות בכל מיני ודוים, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה, ולעזוב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות, ולקבל עלי בקבלה חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעיניך כאשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, בשמחה ביראה ואהבה, ולבכות הרבה מתוך שמחה.

א מלא רחמים, זכני לקדשת יום הכפורים האיום והנורא והנשגב מאד, כי הוא יום זה גדול וקדוש ונורא ואיום ואדיר, יום אחד בשנה אשר בחרת בו לעמך, לסלוח עוונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה.

א רחם עלינו, וזכנו לקבל יום הגדול והנורא הזה כראוי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, באופן שתסלח ותמחול ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו העצומים והרבים והכבדים יותר מחל היס.

א ותעזרנו, בזכות עצם קדשת היום הקדוש הזה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא הזה, יום צום הכפורים, שנזכה על ידי זה להכניע אצלנו כל הרצונות אליך תתברך, להכניע ולשבר ולבטל כל מיני רצונות שלנו כנגד רצונך, עד שלא יהיה לנו שום רצון ולא שום תאוה כנגד רצונך כלל, באופן שנזכה להיות כרצונך תמיד, ולבלי לסור מרצונך ימין ושמאל, ועל ידי זה נזכה, שאתה ברחמיך תבטל רצון אחרים מפני רצוננו, ויתבטל מאתנו כל מיני מחלוקת שבעולם, הן מחלוקת מבני העולם, הן מחלוקת שבעצמי, אשר עתה **אין שלום בעצמי מפני חטאתי.**

א וכל מה שאני רוצה לעשות, איזה דבר שבקדשה יש לי מניעות רבות ועצומות בלי שיעור, ועיקר הוא מניעות המח והלב. והכל אזכה לבטל על-ידי התענית הקדוש של יום הכיפורים הכלול מכל הימים של כל השנה, כמו שכתוב: **גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם.** ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, זה יום הכפורים.

א רחם עלינו, וזכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום

הכפורים הקדוש, ועזרנו להתענות התענית של יום הכפורים בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה רבה באמת, באופן שאזכה על-ידי-זה לקדש עצמי מעתה, ולידע איך להתנהג בענין התעניות בכל השנה כלה, ולהיות כרצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד.

(לקוטי תפילות א', ק"ג)

מכתב

א החס על הוד נפשו היקרה וגבוהה מאד בשורשה העליון, לנקותה ולצחצחה לקשטה לייפותה ולצחצחה; והעמיק מחשבתו והלהיב את לבו ושכלו וחכמתו להטיב אחריתו, ופנימיות לבו בוער ולוהט כלהב אש, להתקשר ולהתדבק בהצדיק האמת, שמחזק אותנו ומעורר לבנו, שאיך שהוא, איך שאנחנו, מאיר בלבנו הארה נפלאה, כי עדיין ה' אתנו עמנו ואצלנו וקרוב מאד, ואין שום יאוש בעולם כלל, בשום אופן, שאיך שהוא איך שהוא עדיין וכו'; ומקיץ ומעורר אותנו בכל פעם, שלא נתייאש בשום אופן בעולם כלל.

א כל ימי חייו צריך לשים לבו היטב להרמזים, שיתחזק לשאר קבוע בראש השנה בתוך הקיבוץ הקדוש של הצדיק, ולא יפרד ולא יפריד עצמו מהם לעולם, כל ימי חייו; כל זמן שהוא בתוך כלל הקיבוץ שמקבץ הרועה האמיתי, יש לו תקוה לעולם.

א עיקר הנחמה והתקוה הוא הדעת של הצדיק; וזהו **נחמו נחמו עמי**, כלומר שמזוהיר את ישראל בעצמם שינחמו זה את זה, כאומר: אתם בני ישראל עמי, נחמו נחמו עצמכם זה את זה. היינו שיעסקו בלימוד הדעת הקדוש של הרבי האמת, בחינת משה, וכל אחד ידבר עם חברו, ויכניס בו הדעת הקדוש בחברו, וזה עיקר הנחמה והתקוה.

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב קצ"ט)

חיי מוהר"ן

א אמר לאחד, שעולה על דעתו שייקח את אשתו וייסע למרחקים, ויהיה שם בהעלם גדול מן העולם, והוא ילך לו לפעמים לחוץ - בשוק - ויסתכל על העולם, ויישחק מכל העולם.

א גם אמר לי: עוד יהיה זמן שתהיו מתגעגעים מאד על שהיה בידכם חידוש נפלא כזה, ועזבתם אותו וכו'.

(חיי מוהר"ן, גדולת נוראות השגתו, רנ"ט)

אחינו בית ישראל

אל תשכחו: **אין צדיקה כמו צדיקת הרפום!** תרמו נא למען קיום הוצאת העלון.

בכל סניפי הדואר, חשבון מוס' 7-2255-89

מכתבים: ת.ד. 13271 ירושלים 91131

מאייר: 050-948183 / מויכאל: 052-332810